

[Jette Thomsen]

regnskaber og have gennemgået deres økonomi bare for at få deres bevilling fornyet, til trods for at de har bevist, de kan drive restaurationsvirksomhed. Derfor synes jeg, det er vældig rimeligt, at vi nu får nedlagt landsbevillingsnævnet, således at de lokale, der ved, hvor skoen trykker, og kender de mennesker, der søger, får lov at bestemme. Også således – det var hr. Lenger, der var inde på det – at vi kan friholde cafeterier og kiosker, hvor der kommer masser af unge mennesker, for at servere spiritus. Det ligger der også i det.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået. Jeg kan af indlæggene klart fornemme, at der vil være en ganske bred opbakning bag denne set fra regeringens synspunkt meget naturlige ændring af en administrativ praksis vedrørende om ikke total afskaffelse, så i hvert fald stærk begrænsning af landsbevillingsnævnets råderum, idet man kun fastholder landsbevillingsnævnet på de områder, hvor det efter vores mening er naturligt.

Det er naturligvis ganske interessant i forbindelse med forslaget, at der tilsyneladende er en vis grad af ligevægt i det, idet de partier, hvor lovforslaget ikke kunne finde tilslutning, er henholdsvis fremskridtpartiet i den ene ende og VS i den anden ende.

Jeg vil gerne takke for de forskellige bemærkninger, der er kommet, og jeg vil gerne sige til såvel hr. Lerke som til fru Jette Thomsen, at jeg meget gerne vil have lejlighed til at diskutere lovforslaget i almindelighed, måske i særdeleshed en enkelt af paragrafferne, under udvalgsbehandlingen. Det vil være en naturlig og god lejlighed at få en lidt mere tæt debat om disse punkter. Jeg vil dog gerne sige, at det er regeringens opfattelse, at loven med denne ændring i dag fremstår som fornuftigt afgrænset og velafbalanceret, men det skal ikke udelukke, at vi tager en diskussion om det, og jeg vil da håbe, at jeg under denne kan overbevises om, at der kunne være områder, man eventuelt skal arbejde med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber m.fl. love. (Udstedelse af børsnoterede aktier og investeringsforeningsandele gennem Værdipapircentralen).

(Fremsat 19/2 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Svend Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre socialdemokratiets opfattelse af dette lovforslag.

Lovforslaget er jo en konsekvens af et flertals ønske, som fremkom under første behandling af lov om Københavns Fondsbørs og lov om ændring af visse kreditinstitutter m.fl. Jeg mener, at den daværende industriminister havde samme opfattelse som flertallet, derimod var begejstringen meget begrænset hos den daværende formand for Industrirådet, den nuværende industriminister. Sådan kan det jo gå i det politiske liv. Men da forslaget jo ikke er taget tilbage, forstår jeg, at industriministeren trods alt er interesseret i at få gennemført dette forslag, og det vil vi også gerne være ham behjælpelige med.

De fordele, der har været ved at registrere obligationer i Værdipapircentralen, vil vi gerne overføre til børsnoterede aktier og investeringsandele. Den manuelle, tidkrævende og omkostningskrævende håndtering bør snarest afløses af det mere moderne tekniske system, der eksisterer allerede i dag. Modellen har vi jo fra obligationssystemet, og det er værd at bemærke, at ændringerne ved re-

[Tove Lindbo Larsen]

gistrering af aktier m.v. ikke medfører principielle ændringer af det selskabsretlige system.

Det må også være rigtigt at fastholde reglerne om føring af aktiebogen i selskaberne. At opgaven kan løses teknisk af Værdipapircentralen, er naturligt nok, men det skal selvfølgelig ske uafhængigt af den øvrige registrering.

Jeg har hæftet mig ved, at der i lovforslaget er taget hensyn til aktionærer, som har en mindre aktiepost, således at disse ikke belastes i urimelig grad af de omkostninger, der er forbundet med registrering i Værdipapircentralen.

Det lyder udmærket, og jeg vil i den forbindelse gerne spørge industriministeren, om tilsvarende hensyn også kan tages over for obligationsejere, der kun har et begrænset beløb. Jeg ved, at der har været tilfælde, hvor rentefkastet faktisk har været mindre end omkostningerne ved at få registreret det i Værdipapircentralen, og da det ikke er frivilligt, kan man nok sige, det er urimeligt, at man i forhåbning om at få renter i stedet får en regning.

Et andet lille hjertesuk er, at vi i hvert fald i Værdipapircentralens første år var meget belastede af det voldsomme papirvælde, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det går bedre med at begrænse papirdyngene nu.

Lovforslaget starter med en forsøgsordning, og det har vi ikke noget imod – det har vi prøvet før – men forsøgsordningen må vi så forvente bliver kortere denne gang på baggrund af de erfaringer, man allerede har i Værdipapircentralen med obligationerne.

Socialdemokratiet er altså positivt over for lovforslaget; vi støtter det og går gerne ind i et positivt udvalgsarbejde.

Flemming Hansen (KF):

I anledning af fru Tove Lindbo Larsens bemærkninger om Industrirådet og industriministeren kan jeg sige, at det jo ikke er første gang, der er forskel mellem politiske partiers og organisationers opfattelse af en sag; det forekommer mig også at være sket med socialdemokratiske udtalelser her i salen.

Men under debatten i folketinget i februar måned om børsreformen viste der sig et klart flertal for obligatorisk registrering af aktier i Værdipapircentralen. Jeg finder det derfor

rimeligt, at industriministeren allerede nu har taget konsekvensen af denne konstatering og fremsætter dette forslag om ændring af lov om aktieselskaber m.fl. Derved opnår ministeren, at man undgår unødvendige forsinkelser ved gennemførelse af den nødvendige børsreform.

Vi har noteret os, at registreringen kun omhandler børsnoterede aktier og børsnoterede investeringsfondsandele i Værdipapircentralen.

Vi er tilfredse med ministerens bemærkninger om, at aktionærer, der har en mindre aktiepost, ikke i urimelig grad skal belastes med omkostninger forbundet med registrering i Værdipapircentralen. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at et aktieselskab skal indgå aftale med et eller flere kointoførende institutter om, at aktionærer dér kan få foretaget registrering på selskabets regning.

Vi har også noteret os ministerens bemærkninger til § 23 b om, at aktieselskabernes betaling til Værdipapircentralen for udstederfunktionen må påregnes at følge samme retningslinjer som for obligationsudstedelserne, og at disse institutters gebyrer skal anmeldes til tilsynet med banker og sparekasser.

Det er efter det konservative folkepartis opfattelse overordentlig vigtigt, at der ikke pålægges mindre aktiebesiddere sådanne omkostninger, at interessen for at besidde aktieposter fratages mindre aktionærer. Det er i høj grad vort partis opfattelse, at det er en fordel, at de flest mulige mennesker her i landet får mulighed for at investere i aktier.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, kan vi tilslutte os ministerens lovforslag.

Jes Lunde (SF):

Da SF var en del af det flertal, der i februar viste sig for obligatorisk registrering af aktier, kan vi selvfølgelig også støtte det foreliggende lovforslag. Der er nogle detaljer deri, som vi skal have set lidt på; bl.a. er der en konkurrenceforvridende paragraf om aktieindskrivningen, som vi vil kigge lidt alvorligt på under udvalgsarbejdet.

Vi vil også kigge kritisk på lovforslagets formulering om, at den fulde ikrafttræden skal afvente forsøgsordninger m.v. Vi mener, at Værdipapircentralen godt kan klare pro-

[Jes Lunde]

blemerne hurtigere, end lovforslaget lægger op til.

Siden har vi imidlertid fået det problem, at vi har fået en ny minister på området her, som i modsætning til os vistnok har tænkt sig en langsommere gennemførelse af registreringen, end selv lovforslaget lægger op til. Ministeren har nemlig udtalt til Weekendavisen den 21. marts:

»... mit bidrag til det videre arbejde med reformen vil koncentrere sig om at få gennemført reformen uden aktieregistrering i første omgang.«

Jeg vil gerne sige klart her, at det for os er en uacceptabel udtalelse, som ministeren må demtere over for os. Vi kan ikke leve med at have en industriminister, som fortæller folketinget, at han har tænkt sig at forsinke det lovgivningsarbejde, der er på vej. Når der har vist sig et klart flertal her for aktieregistrering, skal den gennemføres, og hvis det viser sig, at ministeren har tænkt sig at forsøge at forhindre det administrativt, bliver vi nødt til at sætte ham på plads. Det kan ske ved, at ministeren her i dag tager afstand fra sine udtalelser; ellers bliver vi nødt til at indkalde ham til samråd i folketingets erhvervsudvalg for at få konstateret, at flertallet her i folketinget ser anderledes på dette end ministeren.

Skrumsager Skau (V):

Der er ingen tvivl om, at en registrering af børsnoterede aktier m.v. gennem Værdipapircentralen vil medføre betydelige arbejdsmæssige og dermed omkostningsmæssige besparelser for banker, sparekasser og børsrådgivere. Det har vi også fået erfaring for ved den registrering af obligationer i Værdipapircentralen, som indtil nu har fungeret godt.

Registreringen af aktierne vil ligesom for obligationerne betyde en meget hurtigere registrering af køb og salg af aktierne, således at en modernisering af hele børsen, som vi også har behandlet et forslag om, fuldt ud kan slå igennem, så vi virkelig får en moderne børs.

Men vi må ved forslagens gennemførelse sikre fuld anonymitet for aktieejere og deres posters størrelse, således at ordningen ikke giver anledning til misbrug fra spekulanter og andre. Som forslaget ser ud for øjeblikket, tror jeg, at dette ønske bliver tilgodeset, men

jeg føler, at vi må se noget nærmere på det i udvalget.

Da obligationerne gik over fra at være papirer til at være elektroniske data, medførte det, at de små obligationsejere og obligationsejere, der havde mange forskellige papirer, og som selv forvaltede obligationerne, blev økonomisk belastet af Værdipapircentralens omkostninger, som ofte kunne være større end udbyttet.

Venstre går ind for en spredning af ejendomsretten, og vi ved, at en sådan udvikling kan blive stimuleret af, at unge mennesker køber mindre aktieposter, f.eks. i det selskab, de måske selv arbejder i, eller ved, at der direkte bliver tilbudt medarbejderaktier til en særlig favorabel kurs. Hvis de med disse mindre aktiebeløb skal betale den fulde udgift ved registreringen, bliver der måske intet af udbyttet tilbage, mens registreringsudgifterne for store investorer kun får marginal betydning.

Der er ligeledes mange aktieselskaber, som ønsker et stort antal af aktieejere, og som med det formål tilskynder egne medarbejdere til at købe aktier. Derfor må princippet i forslaget om, at selskaberne betaler disse omkostninger, hilses med tilfredshed, men jeg tror, det bliver nødvendigt at se nærmere på det system, der er foreslået, for det kan komme til at virke konkurrenceforvridende, således som både Sparekasseforeningen og Bankforeningen har påpeget. Jeg håber, at vi i udvalget kan analysere dette problem nærmere, og at industriministeren vil være med til at vurdere eventuelle andre muligheder.

Der er ingen tvivl om, at det lovforslag, som vi i dag drøfter, sammen med forslaget om børsreformen vil medføre, at Danmark på børsområdet kommer foran andre lande, og at vi derved opnår en række fordele, som venstre fuldt ud kan tilslutte sig, men det må altså på ingen måde gå ud over den enkelte aktieejers anonymitet, og det må heller ikke medføre, at udbyttet for de små aktieejere bliver opslugt af de omkostninger, som registreringen kan medføre.

Larsen-Ledet (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Aase Olesen, er forhindret i at være til stede, skal jeg hermed anbefale forslaget om, at udstedelse af børsnoterede aktier og investe-

[Larsen-Ledet]

ringsforeningsandele fremtidig sker gennem Værdipapircentralen, således som det længe er sket med obligationer.

Allerede ved førstebehandlingen af forslaget om fondsbørsreformen efterlyste vi fra det radikale venstres side et sådant forslag, og vi er derfor glade for, at industriministeriet så hurtigt efterkom folketingsflertallets ønske om et lovforslag.

Vi er fuldt opmærksomme på, at en række organisationer har udtrykt betænkeligheder ved forslaget og herunder ikke mindst har givet udtryk for frygt for et brud på anonymiteten. Vi vil derfor allerede her ved førstebehandlingen give udtryk for, at der med dette lovforslag ikke sigtes på at ophæve småaktionærs anonymitet; i betænkningen om fondsbørsreformen er det jo udtrykkeligt fremhævet, at det heller ikke er en naturlig følge af, at aktier registreres elektronisk.

Vi er endvidere opmærksomme på, at der kan opstå en række andre rent praktiske problemer ved overgang til og administration af elektroniske aktiver. Disse spørgsmål er vi også parate til at se på i udvalget, og vi kan anbefale lovforslaget til en positiv udvalgsbehandling.

Brusvang (CD):

På CDs vegne har jeg følgende bemærkninger:

På den ene side er dette jo en ret stor sag, på den anden side er det vel også en ret enkel sag. Der har jo manifesteret sig et flertal for indholdet af denne lovgivning her, og der er da også fra forskellige sider i erhvervslivet kommet positive tilkendegivelser om, at man vil kunne spare på administrationsomkostningerne. Man må vel også sige, at det skridt, der foretages her, er et klart logisk skridt set i forhold til den almindelige udvikling i teknologisk henseende i vort samfund, og det er vel også kun et første skridt. Jeg ser bl.a., at der i fremsættelsestalen fra industriministeren står, at på indeværende tidspunkt går man ikke længere end det, der er foreslået, men netop med ordene »på indeværende tidspunkt« har man lagt op til, at der på et eller andet tidspunkt skal ske en fuldstændig registrering. Det giver også samfundet en større mulighed for kontrol, og det er nok ønskeligt for nogle, mindre ønskeligt for andre.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er ikke så længe siden, at vi behandlede et lovforslag om en børsreform, og da var kristeligt folkeparti meget positivt. Vi er lige så positive over for det forslag, vi behandler i dag. Vi kan ikke gå imod den udvikling, der sker. Vi ved, at dette vil betyde en stor lettelse på mange områder, men vi er også glade for, som flere ordførere har sagt det, at der tages hensyn til de mange, mange indehavere af nogle få aktier. Det er heldigvis glædeligt, at der også blandt ungdommen i dag synes at være en interesse for at investere selv ret små beløb, og vi mener, at det er en af de veje, vi skal gå, og at vi ikke må lægge hindringer i vejen for det. Derfor hilser vi lovforslaget med tilfredshed.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den fuldstændige opbakning bag dette forslag og også for mit vedkommende sige, at jeg hilser det med tilfredshed. Dermed håber jeg også, at jeg kan give hr. Jes Lunde et helt klart svar på det spørgsmål, han stillede, nemlig at jeg intet ønske har om at forsinke lovgivningsarbejdet på dette område. Der er fra alle partiers side givet fuld og hel støtte til dette lovforslag, og det har jeg konstateret. Jeg vil foreslå hr. Jes Lunde, at han ud over at læse Weekendavisen måske også læser andre aviser, for derved ville han allerede have kunnet få en bekræftelse af, at jeg ikke fuldt ud endosserer den måde, som Weekendavisen har tacklet udlægningen af de ting, jeg har tilkendegivet, på.

Når jeg har sagt om denne løsning med for de børsnoterede selskabers og investeringsforeningernes vedkommende at få en obligatorisk registrering, har jeg ment også i den forbindelse, at det er væsentligt at tage hensyn til, at den praktiske gennemførelse kommer til at ske på en harmonisk måde, og heri tror jeg ikke ret mange kan være uenige, hvis man tænker på, hvor stor denne løsning er i al almindelighed. I forbindelse med alt det, der skal ske med fondsbørsen, er det en meget stor løsning i EDB-mæssig henseende. Det, jeg har ment med mine udtalelser, er, at jeg ønsker at se, at denne løsning kan køres ind på en harmonisk måde, således at man indfaser de forskellige ting, når man nu ser,

[Industriministeren]

at de virker, altså et rent praktisk hensyn i forbindelse med at få dette introduceret.

Jeg noterede mig også, at der var en positiv holdning over for at køre en forsøgsordning på dette område, og jeg skal gerne garantere, at disse forsøgsordninger ikke skal tage længere tid, end hvad der er hensigtsmæssigt set ud fra et praktisk synspunkt, set ud fra, at tingene nu fungerer.

Det har været nævnt, at jeg måske kunne have haft og har en vis forståelse for en indstilling, som visse erhvervsorganisationer har med hensyn til en ængstelse for denne registrering. Det har jeg da til en vis grad, men der er i denne sag såvel positive som negative ting. Man kan godt nære en vis ængstelse for, at den anonymitet, som mange har kredset om, ikke kunne bevares fremover, og at man altså derigennem ville stille danske virksomheder i en vanskeligere situation, end udenlandske virksomheder stilles i, når man ser, hvordan de fungerer i udlandet. Men det positive ved dette lovforslag er naturligvis, at der i det ligger betydelige administrative besparelser og forenklinger, som i meget høj grad – det er også fremhævet – er nødvendige for, at man kan køre den elektroniske børs. Det tror jeg også der gør, men jeg vil godt føje til her, at den løsning, man finder frem til i Danmark på dette område, ikke er parallel med den løsning, man har fundet på de store udenlandske børser, hvor man kan køre systemer med et væsentlig større volumen af aktier, uden at det foregår under en tvungen – obligatorisk – registrering.

Jeg har noteret, at stort set alle ordførerne har koncentreret sig om lovforslagets indhold for så vidt angår hensynet til de mindre aktionærer, og her vil jeg gerne erklære mig fuldt enig. Jeg mener, det er af afgørende betydning, at man ikke løber ind i den situation, at udbyttebetalingen på en lille aktieporteføje ligger under den omkostning, der er forbundet med at få administreret den. Jeg er i øvrigt enig med ordførerne om, at vi skal tilsigte, at der ikke sker en konkurrenceforvridning på dette punkt. Det er afgørende – også ud over hensynet til de små aktionærer – at ordningen som helhed bliver billig. Her tænker jeg også på selskaberne, som jo i dag har ganske betydelige omkostninger i forbindelse med hele håndteringsspørgsmålet.

Jeg tror, dette stort set dækkede de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Brusvang kom ind på spørgsmålet om en mere fuldstændig kontrol. Det er bestemt ikke regeringens mening, at det, man sigter mod med dette forslag, er andet end at få en hensigtsmæssig administrativ løsning, hvor der skal sikres anonymitet, og jeg vil sige, ligesom der står i bemærkningerne til lovforslaget, at jeg da afgjort vil være positiv over for, om der på frivillig basis kunne blive mulighed for, at ikke-børsnoterede selskaber på et senere tidspunkt også kunne blive tilsluttet ordningen, men det synes jeg så afgjort må vente, til vi har set ordningen køre ind på en god og fornuftig måde.

Dohrmann (FP):

Jeg beklager, at jeg ikke kom ind før ministeren. Det var min egen skyld, jeg kom ikke tidligt nok frem. Ellers ville ministeren ikke have haft mulighed for at takke samtlige ordførere.

Med henvisning til den debat, vi havde her den 7. februar, skal jeg klart afvise dette forslag. Tiderne ændrer sig, og det går hurtigt. Vi ved, hvilken holdning regeringen har haft hidtil på dette område, men man har endnu en gang bøjet sig dybt i støvet først og fremmest for socialdemokratiet og SF. Det gør vi ikke, og som følge deraf vil vi naturligvis stemme imod det foreliggende lovforslag.

Så bliver der sagt en hel masse om rationalisering, offentlige besparelser o.lign. Jeg tror ikke et øjeblik på, at dette vil medføre nogen som helst form for rationalisering, og det vil heller ikke blive billigere. Meningen med dette er, at offentlige myndigheder, først og fremmest skattevæsenet, yderligere skal have mulighed for at gå ind og rode og snage i alt muligt, således at den personlige frihed og det frie initiativ får yderligere et knæk i den forkerte retning.

Med henvisning til det, jeg i øvrigt sagde den 7. februar, afviser fremskridtspartiet altså det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om kød m.m.

(Fremsat 19/3 86):

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Henning Nielsen (S):**

Da mit partis ordfører, hr. Helge Mortensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremlægge socialdemokratiets synspunkter vedrørende det lovforslag, der her er til behandling.

Siden den nugældende lov blev vedtaget for 13 år siden, har man vel fra mange forskellige sider ønsket ændringer i den. Det var vel også derfor, ministeren i december 1984 besluttede at nedsætte et udvalg til at gennemgå lovgivningen. Men det var beklageligt, at ministeren ikke fandt det vigtigt, at også forbrugerne ved Forbrugerrådet blev repræsenteret og deltog i udvalgsarbejdet.

Mange i landbruget har vel den opfattelse, at det er vigtigt og rigtigt også at have forbrugernes synspunkter repræsenteret i alle spørgsmål, der vedrører vore levnedsmidler. Denne holdning havde den daværende landbrugsminister altså ikke, men vi håber så, at den ny minister fremover vil tage det hensyn.

Ønskerne til ændringerne har jo drejet sig om forholdene for hjemmeslagtning, reglerne for klassifikation, indvejning og afregning samt spørgsmålet om kommunernes kontrol med importerede kødprodukter og etablering af eksportkontrol med kødvarer.

Angående hjemmeslagtning vil jeg da gerne sige, at det naturligtvis ikke er socialdemokratiets livret. Alle dyr burde vel slagtes på et slagteri, men skal det endelig være, er det vel en forbedring af loven, at det nu præciseres, at hjemmeslagtning for fremtiden kun kan finde sted hos ejerne eller brugerne af en ejendom med tilladelse til husdyrhold.

Ligeledes mener vi, det er en forbedring, at loven nu også skal omfatte fælles og ensartede regler for klassifikation og indvejning til brug for afregning for slagtedyrene.

Spørgsmålet om kommunernes kontrol med importerede kødvarer er tilsyneladende løst med begrænsningen af importsteder, hvor der er tilsynsførende dyrlæger, og vedrørende eksportkontrollen fastsættes der nu bestemmelser om laboratoriemæssige undersøgelser på alle autoriserede kødvirksomheder. Det finder vi er i orden.

Derimod er vi meget betænkelige ved, at kontrollen med kødvarers standard nu flyttes fra miljøministeriet til landbrugsministeriet. Vi ved, at 80 pct. af denne kontrol i dag foregår på de af landbrugsministeriet autoriserede virksomheder, men det kan vel ikke være et argument i sig selv. Vi mener, at både kontrollen med fødevarer og administrationen bedst kan køres i miljøministeriets regie. Vi er også på dette punkt enige med Forbrugerrådet i dets henvendelse til ministeriet angående dette lovforslag.

Begrundelsen for flytningen er ifølge bemærkningerne til lovforslaget, at landbrugsministeriets slagteri- og konserverlaboratorium har den nødvendige ekspertise. Kan det være rigtigt, at der ikke findes institutioner under miljøministeriet, der har tilstrækkelig kompetence? Hvis der ikke er det, må det da give anledning til overvejelser i miljøministeriet.

Vi finder altså ikke, at begrundelsen for flytning af kontrollen er i orden. Det er naturligtvis ikke, fordi vi betvivler, at ekspertisen og erfaringen er til stede i landbrugsministeriet, men fordi vi mener, at hjemmelen til udstedelse af garanti for kødvarerstandard retteligt hører under miljøministeriet; derfor kan der vel godt være et samarbejde mellem miljøministeriets kontrol og den sagkundskab, der findes i landbrugsministeriet.

Vi vil i socialdemokratiet tilsige lovforslaget en grundig udvalgsbehandling. Selv om det måske er lidt sent på folketingsåret, at vi har fået forslaget, vil vi arbejde på at få det gennemført inden grundlovsdag.

Rønholt (KF):

Dengang den gældende kødlov var til behandling her i folketinget, mere præcist i marts måned 1973, sagde mit partis ordfører,